

Profesor Sławomir Majewski (1956–2022)

Dermatol Rev/Przegl Dermatol 2022, 109, 88–90

14 marca 2022 roku zmarł prof. dr hab. n. med. Sławomir Majewski, kierownik Kliniki Dermatologii i Wenerologii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, wybitny naukowiec, doskonały lekarz dermatolog-wenerolog, nauczyciel akademicki, promotor wielu prac doktorskich, opiekun naukowy i kierownik specjalizacji kilkunastu dermatologów, autor licznych publikacji o międzynarodowym zasięgu.

Sławomir Majewski urodził się w 1956 roku w Kielcach. W 1981 roku ukończył Wydział Lekarski Akademii Medycznej w Warszawie. W latach 1981–1984 pracował w Zakładzie Histologii i Embriologii Instytutu Biostruktury, gdzie przygotował i obronił pracę doktorską pt. „Czynniki wpływające na tworzenie się naczyń krwionośnych: badania *in vivo* i *in vitro*”.

Po doktoracie rozpoczął pracę w Klinice Dermatologicznej w Warszawie pod kierunkiem prof. Stefani Jabłońskiej, co zaowocowało zdobyciem doskonałych umiejętności lekarskich oraz doświadczeniem w prowadzeniu badań na polu dermatologii eksperymentalnej i klinicznej potwierdzonych licznymi publikacjami naukowymi. W 1984 roku Sławomir Majewski utworzył Pracownię Immunologii Komórkowej, którą kierował. Szybko stała się ona kuźnią młodych talentów naukowych. Rozprawę habilitacyjną pod tytułem „Zmiany naczyniowe i zaburzenia immunologiczne w twardzinie – ich wzajemne powiązanie” obronił w 1988 roku, w tym czasie uzyskał specjalizację z dermatologii i wenerologii, a w 1997 roku z alergologii. Tytuł naukowy profesora otrzymał w 1993 roku.

W latach 1989–1990 przebywał na prestiżowym Stypendium Humboldta w Klinice Dermatologii oraz Instytucie Immunologii Uniwersytetu w Monachium, gdzie współpracował z prof. Thomasem Kriegiem (obecnie kierownikiem Kliniki w Kolonii). W czasie rocznego pobytu w Niemczech nawiązał również

współpracę z prof. Agatą i Thomasem Schwarzem z Kliniki w Muenster (obecnie kierownikiem Kliniki w Kilonii). W latach 1990–1991 pracował jako *visiting professor* w Unite des Papillomavirus, w Instytucie Pasteura w Paryżu (stypendium CNRS) z prof. Gerardem Orthem. Szkolenia w najlepszych ośrodkach dermatologicznych i naukowych w Europie i dalsza współpraca przyczyniły się nie tylko do uzyskania wysokiej międzynarodowej pozycji naukowej prof. Majewskiego, lecz także otworzyły drogę młodym polskim naukowcom, uczniom profesora do doskonalenia swych umiejętności w Niemczech i Francji.

W latach 1998–2005 prof. Majewski został dyrektorem Instytutu Wenerologii w Warszawie, a następnie kierownikiem Katedry i Kliniki Dermatologii i Wenerologii powstałej na bazie przekształconego Instytutu. Był niezwykle ceniony przez współpracowników, ponieważ piastując funkcję kierownika Kliniki, przez wiele lat dał się poznać nie tylko jako dobry organizator, lecz także człowiek bezpośredni, o dużej empatii, zawsze gotowy do pomocy, z umiejętnością rozwiązywania problemów, a ponadto potrafił identyfikować najważniejsze potrzeby pracowników.

W latach 1996–2010 pełnił funkcję zastępcy przewodniczącego Wydziału VI Nauk Medycznych PAN oraz Rady Europejskich Badań Medycznych (*European Medical Research Councils* – EMRC), a od 2002 roku był członkiem korespondentem PAN.

W latach 2008–2016 pełnił funkcję prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego oraz kierownika Centrum Badań Przedklinicznych i Technologii (CEPT) Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Głównym obszarem zainteresowań naukowych prof. Majewskiego w pierwszym etapie kariery naukowej była immunodermatologia, zwłaszcza patogenesa twardziny, później mechanizmy skórnej onkogenezy, w tym rola wirusów brodawczaka ludzkie-

Rycina 1. Zespół Instytutu Wenerologii. W pierwszym rzędzie, od strony lewej siedzą profesorowie: Sławomir Majewski – dyrektor w latach 1998–2005, Danuta Weyman-Rzucidło – kierownik Laboratorium, Andrzej Stapiński – dyrektor w latach 1979–1096, Walentyna Mazurkiewicz – dyrektor w latach 1996–1998

Rycina 2. Profesor Sławomir Majewski z zespołem Katedry i Kliniki Dermatologii i Wenerologii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

go (HPV) oraz procesy angiogenezy nowotworowej. W późniejszych latach (2002–2008) pracował w zespole Międzynarodowego Komitetu Sterującego w badaniach FUTURE II nad pierwszą szczepionką przeciw HPV.

Dorobek naukowy prof. Majewskiego jest imponujący. Był autorem lub współautorem ponad 400 artykułów opublikowanych w czasopismach naukowych o najwyższym prestiżu, takich jak *New England Journal of Medicine*, *The Lancet*, *Immunology Today*, *Journal of National Cancer Institute*, *Cancer Research*, *International Journal of Cancer*, *Journal of Investigative Dermatology*, *Journal of Immunology*, *Journal of Virology*, *Journal of Infectious Diseases*, *American Journal of the Pathology*, *Leukemia*, *Arthritis and Rheumatism*, *Journal of American Academy of Dermatology*, *Archives of Dermatology*, *British Journal of Dermatology*, *British Journal of the Cancer*. Prace profesora były cytowane siedem tysięcy razy.

Profesor Majewski był aktywnym członkiem wielu międzynarodowych towarzystw naukowych, takich jak *European Academy of Dermatology and Venereology*, *European Association for Cancer Research*, *American Association for Cancer Research*, *International Advisory Committee of the Archives of Dermatology*, *International Editorial Committee of the Journal of the American Academy of Dermatology*, a w *European Society of Dermatological Research* pełnił funkcję członka Zarządu w latach 2000–2004.

Profesor Majewski był kierownikiem lub koordynatorem projektów finansowanych z funduszy europejskich, w tym grantu „Copernicus”, EPIDERM (*European Initiative for Prevention of Dermatological Malignancies*), projektu ECRIN (*European Clinical Research Infrastructure Network*) oraz projektu EHR4CR (*Elec-*

tronic Health Records for Clinical Research) w ramach IMI (*Innovative Medicines Initiative*).

Jako doskonały nauczyciel akademicki i wychowawca młodych lekarzy i naukowców był autorem wielu podręczników z zakresu dermatologii i wenerologii dla studentów i lekarzy. Umiejętność współpracy z młodymi pracownikami naukowymi zaowocowała promocją 25 prac doktorskich i kilkunastu specjalizacji z dermatologii i wenerologii. Kształcenie młodych ludzi było prawdziwą pasją prof. Majewskiego. Był jednym z twórców i pierwszym przewodniczącym Forum Młodych – sekcji Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego, zrzeszającego młodych naukowców, aktywnych na polu dermatologii eksperymentalnej i klinicznej. Wielu członków Forum Młodych jest dzisiaj rozpoznawanymi międzynarodowo dermatologami.

Za swoją działalność naukową prof. Majewski był wielokrotnie nagradzany przez Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, Ministra Zdrowia, Polską Akademię Nauk, a także organizację międzynarodowe (Emanuele Stablum – Rzym, 1992 r., „Sigma Xi” Scientific Research Society, USA, 2006 r.). Za działalność organizacyjną otrzymał w 2006 roku Medal Komisji Edukacji Narodowej, a w 2010 roku – Złoty Krzyż Zasługi 2010.

Jak ważną postacią był prof. Majewski dla wielu osób, niech świadczą niektóre kondolencje. Profesor Waldemar Placek napisał: „To wielka strata dla polskiej dermatologii. Zawsze miły, serdeczny i pomocny. Nie mogę sobie z tym poradzić. Będę pamiętał Sławka jako człowieka życzliwego o swoistym poczuciu humoru, ale nie mogę się pogodzić z tą myślą, że go już nie zobaczę”, prof. Magdalena Czarnecka-Opracacz: „Zawsze pozostanie z nami jako wspaniały czło-

wiek o wielkim sercu.”, prof. Gerard Orth: „As part of the research program undertaken with Professor Jablonska since 1976, I had a close and very fruitful collaboration with Slawek on epidermodysplasia verruciformis and psoriasis, since the early 80's. Slawek stayed in my lab for a year and he felt at home at the Pasteur institute. I will never forget Slawek”, a prof. Liga Brzezińska-Wcisło: „Ból, ból, ból”.

Profesor Sławomir Majewski jako lekarz, nauczyciel akademicki i naukowiec był wzorem profesjonalizmu zawodowego, a jako osoba prywatna człowiekiem pogodnym, z poczuciem humoru, nie-stwarzającym dystansu, koleżeńskim i rodzinnym. To wielki przywilej, że mogliśmy z nim współpracować.

Cezary Kowalewski
z Zespołem Kliniki Dermatologii,
Immunodermatologii i Wenerologii
Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego